

חלקי בקהילתי

גליון 243

יהי חלקי עמהם

הרה"ג ברוך צבי גרינבוים שליט"א | ראש ישיבת דרך ה' - חלקי בקהילתי

אלול ושנה ראשונה

"כי ייקח איש אשה חדשה... נקי יהיה לביתו שנה אחת ושימח את אשתו אשר לקח"

יכולה אישה נשואה טרייה לשאול את בעלה בסוף שנת הנישואין הראשונה: אם אכן מגיע לי יחס מיוחד של 'שימח', מדוע יינתן לי יחס חיובי שכזה רק במשך שנה אחת?

התשובה לשאלתה תהיה בערך כך: 'שנה ראשונה' היא כמו 'זמן אלול'. הניסיון מוכיח שקשה מאד לחיות ברמה של 'אלול' כל השנה. אך לקראת כל שנה חדשה מתבקש כל יהודי לחיות - לפחות תקופה אחת קצרה - בצורה מושלמת, כדי שבהמשך השנה, אם יבואו עליו תקופות פחות טובות של ניסיונות ואתגרים, אשר עלולים להביא אותו לייאוש ומחשבות ש'אני לא מסוגל לחיות אחרת', או אז יבואו ימי אלול של תחילת השנה כהוכחה ש'אני כן מסוגל ויש לי לאן לשאוף'...

בדיוק לשם כך ניתנה ה'שנה ראשונה'. אכן, לחיות כל החיים בצורה מושלמת זה מאתגר, אך בתחילת חיי הנישואין מתבקש כל בעל לעשות עבור אשתו החדשה, למשך שנה אחת, את המקסימום. כדי שבמשך החיים, יגיעו תקופות מאתגרות בהן יאמר הבעל 'אני לא מסוגל להתנהג אחרת', תזכיר לו אשתו את ה'שנה ראשונה' שלהם, ותוכיח לו שהוא אכן כן מסוגל, ויש לו לאן לשאוף.

וכמו ש'שנה ראשונה' דומה ל'אלול', גם אלול צריך להיות דומה לשנה ראשונה, בו על יהודי לחדש את בריית אהבתו עם הקב"ה, לחדש את תורתו, לחדש את מצוותיו, לחדש את תפילתו, לחדש את ביתו, ונקי יהיה באלול - ושימח את בוראו...

אבות ובנים

בפרשה אנו מוצאים את סיפורו

המזעזע של בן סורר ומורה. ילד קטן ומרדן שהתורה גילתה שאין לו סיכוי, ועל הוריו לספר את מעלליו בפני כל בני העיר, שגם משתתפים בסופו המר. צריך לבחון, מאיפה צומח ילד כזה, ומדוע על הוריו להתבונן כך בפני כולם?

אלול - יש לאן לשאוף
אילוסטרציה: ברוך יערי

בפרשה הקודמת, הסמוכה לפרשת בן סורר, מופיע עניינה של אשת יפת תואר. אישה גויה שבדיעבד ובתנאים מחפירים, התירה התורה לאותו לוחם שלא עומד בפני הפיתוי - לשאת אישה גויה שלא מתאימה לו. חז"ל לומדים מסמיכות הפרשיות שסופן של נישואין אומללים אלו שייצא מהם ילד בן סורר. ללמדנו שהכל מגיע מאתנו ההורים, ואם רק נדע להשקיע בעצמנו ולהיות דוגמה אישית למוסריות ולזוגיות מתאימה - הילדים שלנו ימשיכו את דרכנו הטובה.

על מילות הפסוק "בננו זה סורר ומורה" איננו שומע בקולנו, חידשו חז"ל הלכה מעניינת: על הקולות של האב ושל האם להיות דומים ושווים, ואם הם אינם שווים - הרי שבנם אינו נענש. מדוע? כי כלל גדול בהורות נכונה הוא - לשדר לילדים תמיד מסר אחיד המוסכם על ההורים. אם הורים מתווכחים ביניהם ואינם משתווים, הילד מרגיש מריבה וכעס בין הוריו - והוא מרגיש חסר ביטחון ותלישות. אי

זמן אלול ניתן כדי שנדייק את הדמות שלנו שתהיה קרובה יותר, לצלם אלוקים...

אפשר לצפות ממנו לכלום. הוא אינו אשם במצבו ואין להענישו. רק אם ההורים חיים בהרמוניה מוחלטת, עד שקולם בבית נשמע זהה - רק אז תוטל האחריות על בנם.

מציאות החיים מלמדת, כשיש אהבה ושלום בית בין ההורים - הילדים גדלים בסדר. תשאלו נא את העוסקים בחינוך בקרב צעירים רבים ממחננו. הם יאשרו את העובדה הזו. זה בדוק.

'אלול' וגדלות האדם

אודות האיש שקיבל עונש מוות ונתלה על העץ, מצווה התורה: "לא תלין נבלתו על העץ... כי קללת אלוקים תלוי". פירוש המילים "קללת אלוקים תלוי" הוא - 'לזולזל של מלך הוא, שאדם עשוי בדמות דיוקנו וישראל הם בניו, כל הרואה אותו אומר: המלך תלוי (רש"י)'.
למדנו דבר מדהים! למרות שמדובר באיש שפל ונאלח, שנתלה כי התחייב מיתה על עבירה בלתי נסלחת, למרות זאת גם הוא מזכיר את אלוקים - עד כדי כך שהרואים אותו תלוי - יכולים לתעות ולמצוא דמיון בינו לבין האלוקים. מדוע? 'כי בצלם אלוקים עשה את האדם'! בתוך כל יהודי נמצאת נשמה אלוקית, וכל אחד יכול להגיע בחייו לרמות גבוהות - עד שכל מי שמסתכל עליו, בכל מצב - יכול למצוא בו דמיון אלוק.

"זמן אלול" ניתן כדי שנדייק את הדמות שלנו שתהיה קרובה יותר, לצלם אלוקים...

להתקרב מחדש חלקי בעבודתי

עמוד 3

הסיפור שלי

טור אורח

עמוד 4

נשות 'חלקי'

בתוך קהל ועדה

עמוד 5

איזו זכות

הזכות ליהדות

עמוד 6

לך תסביר

שמח בחלקי

עמוד 7

וייז מיר

חנוך לנער

עמוד 8

חלקי
ישיבות תורניות קהילתיות

chelki.co.il

מקח טעות (ב')

גם השבוע אנחנו מוסיפים לעסוק בהלכות מקח טעות המצויות

אינה חוקית. האם החוק אכן יכול לחייב על פי דין תורה לחייב את המוכר לקבל בחזרה את הבגד?

תשובה: הקונה לא יכול להכריח את המוכר לבטל את המכר ולקחת בחזרה את הבגד, משום שעל פי דין תורה, מרגע שנעשה קנין בחפץ, אין אפשרות להתחרט ולבטל את המקח כשאין פגם בחפץ.

תשובה זו נכונה רק באופן שהמוכר תלה במקום בולט את השלט הנזכר, אולם במקרה שאין הודעה כזו, יכול הקונה לבטל את המקח לפי תנאי החוק.

ביאור העניין הוא, שהחוק מצד עצמו אינו משפיע על דין התורה, אלא הוא יוצר מוסכמה כללית בין הקונים למוכרים שאפשר להחזיר חפץ תוך הזמן הזה, וכל עוד הצדדים לא הודיעו אחרת בזמן המקח, ה'סתמא' שעל פיו נעשה המקח הוא לפי הכללים המקובלים, והרי הוא כאילו הסכים המוכר במפורש להסכים להחזרת המקח לפי תנאי החוק המקובלים.

אולם באופן שהמוכר הודיע לקונה במפורש בשעת המקח שהוא לא מסכים לקבל חזרה את החפץ (וכמובן, המודעה צריכה להיות במקום בולט וברור, כדי שהקונה יקבל את ההודעה הזו), ושהמקח הזה הוא לפי כללים אחרים מהמקובל, אין כח ביד הקונה לחייבו לקבל את הבגד בחזרה. והגם שהודעה זו אינה חוקית, אין בכך החוק בפני עצמו להשפיע ולשנות את דין התורה.

לא קנה שום דבר, וכסף זה נחשב להלוואה שבעצם הלווה הקונה למוכר. מכיוון שאדם הנותן לחברו את רכבו למשך שבועיים בחינם, נחשב הדבר כהטבה יוצאת דופן, אסור לו למוכר (שהפך כעת גם ללווה על הכסף שקיבל) לוותר לקונה על דמי השימוש, והטבה זו תחשב כריבית.

אם ראובן עדיין לא היה מעביר את הכסף עבור הרכב (כגון באופן ששילם לו על הרכב בצ'ק דחוי), לא היה כאן שום צד לאיסור ריבית, משום שלא נוצרה כל הלוואה בין הקונה למוכר, ואין שום איסור להיטיב עם חברו שלא הלווה לו כסף.

שאלה: בעל חנות בגדים תלה מודעה גדולה בחנותו המכריזה "אין החזרות והחלפות כלל על הבגדים הנקנים בחנות". אדם שקנה בגד בחנות הגיע למחרת בשביל להחליפו, וטענתו היא שלפי החוק המוכר חייב להחליף כל בגד שנקנה בחנות תוך 48 שעות מקנייתו, ושהמודעה שנתלתה בחנות

שאלה: ראובן קנה רכב משמעותי תמורת 20,000 ₪. לאחר שימוש של שבועיים התברר שהמנוע לא תקין באופן שמצדיק את ביטול המקח. שמעון אכן נטל בחזרה את הרכב הפגום והשיב לראובן את כל הכסף שקיבל ממנו עבור הרכב. האם ראובן צריך לשלם לשמעון על השימוש שעשה ברכב במשך השבועיים האלו?

תשובה: ראובן צריך לשלם לשמעון דמי שכירות על השימוש שהוא עשה ברכב במשך השבועיים שהרכב היה ברשותו.

ההלכה היא שפגם מהותי במקח מבטל את הקניה למפרע, ונמצא אם כן שהרכב לא היה שייך לראובן בשבועיים האלו שהוא השתמש בו. המוכר היה הבעלים כל אותו הזמן, וראובן השתמש בעצם ברכבו של שמעון. לכן, על ראובן לשלם לשמעון על השימוש שהשתמש ברכבו במשך שבועיים אלו ככל אדם המשתמש ברכבו של חברו.

שאלה: האם שמעון יכול לוותר לראובן על דמי השימוש שבטקנו בתשובה הקודמת שהוא צריך לשלם לו?

תשובה: בהלכה מבואר שאסור לשמעון לוותר לראובן על דמי השימוש ברכב (שהתברר שהיה ונשאר של שמעון) משום איסור ריבית, ונבאר.

מכיוון שהתבאר בתשובה הקודמת שהמקח באופן זה בטל מעיקרו, ובמקביל לכך התברר שהרכב היה שייך כל הזמן לשמעון, מתברר שהכסף שהעביר ראובן לשמעון עבור הרכב

הרב עונה לשאלות בהלכה | בטלפון: 058-3279418 | או במייל: E0583279418@gmail.com

בוגר ישיבה, יש לך כבר קהילה משלך??
'חלקי בקהילתי' 02-6260115

קירוב קרובים

שלום וברכה

קראתי את התשובה של הרב על כך שאלול צריך להיות מותאם לכל אדם לפי כוחו, וכדאי לנסות למצוא את החיזוק ל"אלול" גם כשימצאים לעבוד. אני לא יכול לדבר בשם אחרים, אבל במקום העבודה שלי ניסיתי להתחזק ולא ממש הצלחתי. האווירה היא חילונית, כולם רחוקים מאוד מלזכור שאנחנו לקראת ימים נוראים. איך בדיק אמצא חיזוק כשכל הסביבה שלי רחוקה כל כך מחיזוק.

תשובה:

שואל יקר

שאלה חשובה שאלת, קל לומר לאנשים למצוא חיזוק במקום העבודה כשלא נמצאים שם. אבל דברים שרואים מכאן, הם לא הדברים שרואים שם... וכשנמצאים שם, קשה למצוא חיזוק. אנסה להציע אפשרויות לחיזוק, אך קודם אנסה להסביר יותר את מה שכתבתי שבוע שעבר.

הימים הנוראים המתחילים בימי ראש השנה, הם הימים עליהם נאמר "קראוהו בהיותו קרוב". כלומר, יש בימים הללו קירבת ה' גדולה יותר. ימי אלול שהקדמונים מצאו להם רמז בראשי תיבות של הפסוק "אני לדודי ודודי לי" - הם ימי הכנה לקרבה הזו. לימים בהם האדם מתקרב לה'. הקירבה היא אישית, וכל אחד זוכה לרגש של קירבה באופן אחר. יש אדם שהחרדה והפחד יוצרים אצלו קירבה, ויש שהם גורמים לו דווקא את ההיפך, הוא מתרחק על ידי רגשות אלו. כך שהמושג של התקרבות לה' הוא אינדיבידואלי, וכל אחד לפי אופיו

כל אחד לפי אופיו וסגנונו, מוצא את קירבת ה' במציאות של חייו האישיים

וסגנונו, מוצא את קירבת ה' במציאות של חייו האישיים. גם מי שנמצא כל היום בין כותלי בית המדרש זקוק לעבודה משלו איך לחוש את הקירבה. הוא זקוק לעבוד עבודה פנימית שתעורר אצלו רגשי קדושה וכיסופין, הגם שהוא נמצא בין כותלי בית המדרש, כי כך הוא טבע האדם, גם אם הוא עוסק בקדושה, הוא עלול להתרוקן מרחשי לב וכיסופין.

כך גם אדם שנמצא מחוץ לכותלי בית המדרש רוב שעות היום, צריך למצוא את רגשי הקדושה החבויים בלבו, ולעורר אותם. תוכל למצוא אותם כשאתה מתפלל שלוש תפלות ביום, אם תדייק יותר בהגעה לתפלות בזמן, תכוון יותר בשעת התפלה, ותבקש קירבת אלוהים. יתרה מזאת, אם תוסיף ותאמר עשרה פרקי תהלים בכל יום, מנהג המוזכר בדברי הפוסקים והובא במשנה ברורה (סימן תקפא ס"ג). את אותם עשרה מזמורי תהלים יאמר בשימת לב. יתירה מכך, אם תשים לב מה אתה עושה כל יום, אני בטוח שתמצא את עצמך עושה הרבה דברים שלא שמת לב אליהם מספיק, כמה הם קדושים, בחודש אלול צריך סך הכל לשים לב אליהם, לעורר את הלב להרגיש את המצוות שאנחנו עושים בין כה וכה.

אם כל אחד ישים לב יותר למה שהוא עושה, ידייק קצת יותר את מה שהוא עושה, הוא ימצא את עצמו עם פעולות קטנות, מלא בכיסופין לקראת הימים הקדושים.

מה שצריך בימי חודש אלול זה סך הכל להתקרב. היינו לעשות צעד אחד קדימה, מהמקום בו האדם נמצא. כל אחד עומד במקום אחר, ומהמקום הזה בדיק - הוא צריך להתקרב, לא ממקום אחר, לא מהמקום בו חבר שלו עומד, ולא מהמקום בו הוא עמד בשנה אחרת. אם כל אחד יתקדם מהמקום בו הוא נמצא, הוא יחווה את ימי חודש אלול כראוי. בכך הוא יקיים את "אני לדודי" וכך יתקיים בו גם "דודי לי".

בברכה שתזכה לרגשי קודש והתקרבות

שלמה

SHLOMO.LIFSHTS@gmail.com

נשים שאננות

בדברי הנביא ישעיהו, מוזכרת מעלה של הנשים, שאין כדוגמתה בהתייחס לגברים, והיא הכינוי 'נשים שאננות' המופיע בפרק לב בישעיהו: "נשים שאננות קמנה, שמענה קולי; בנות בטחות האזנה אמרתי". למה זכו הנשים לתואר שאננות, ואיך זה שהן לא צריכות לחשוש? את השאלה הזו שואלת הגמרא במסכת ברכות, במילים מפורסמות שהרקע להן אינו מפורסם מספיק: גדולה הבטחה שהבטיחין הקב"ה לנשים יותר מן האנשים שנאמר נשים שאננות... אמר לי רב לר' חייא נשים במאי זכיין?

וממשיכה הגמרא לבאר את זכותן של הנשים: "באקרויי בנייהו לבי כנישתא (שמביאות את בניהן ללמוד בבית הכנסת) ובאתנויי גברייהו בי רבנן, ונטרין לגברייהו עד דאתו מבי רבנן. (ממתינות לבעליהן ונותנות להם רשות ללכת וללמוד תורה - רש"י).

תנועת 'חלקי בקהילתי' על שלל פעילויותיה בקרב בוגרי ישיבות עובדים, להקהיל קהילות לעבודת ה' בדיבור חברים, להתחבר לעסק התורה בתוך סדר יום עמוס לעייפה, ולפעול בכל כוחו לגדל את ילדינו לתורה למצוות ומעשים טובים. כל המערכת העצומה הזו, של עשרות קהילות, אלפי חברים, מחלקות ניהול, תוכן, ארגון וזימות, אפילו עלון צנוע זה אותו אתם קוראים עכשיו, כל אלו לא היו יכולים להתרחש בלי תמיכתן המסורה, העקבית והנאמנה, של 'נשות חלקי' באשר הן שם. תומכות, מעודדות, מוותרות על עורה בבית ומתגייסות ככל הדרוש לקהילה.

קריאה מהנה
המערכת

'חלקי' חלקך!

בוגר ישיבה ועובד ?

גם לך מגיע 'אלול' ... !

מנסיין -

בלי קהילת חברים משלך -

יהיה לך קשה לעשות את זה...

'חלקי בקהילתי' - בדיק בשביל זה...

תורה. תפילה. קהילה. זהות.

כדי שגם לך יהיה חלק ב'אלול'..

להצטרפות: 02-6260115

כל אחד והסיפור שלו

**איך למדתי סדר מוסר שלם
בתור לרכבל האוסטרי, עם
גרמני מקועקע וקירח?**

שהוא סתם רשע. כלומר, העבירה החמורה הזו אינה מייצגת את מי שהוא באמת, והוא לא ישקר בבית דין. חשוב לציין, החשוד הנ"ל לוקה ארבעים, אבל זה עדיין לא חלק מהסיפור שלו.

גם "גנב ניסן וגנב תשרי" אינו נקרא גנב, אם בגלל שבעה"ב מוחל (רמב"ם) אם בגלל שהוא מורה לעצמו היתר (רש"י). הנ"ל גנב, ויצטרך לעשות תשובה. אבל אנחנו לא חוששים שהוא ישקר על דוכן העדים, כי בתודעה שלו, בסיפור שהוא מספר לעצמו, הוא לא גנב, הוא איש ישר.

ואנחנו, מה הסיפור שאנחנו מספרים לעצמנו? האם נדע לנפות החוצה את רעשי הרקע, ולספר את הסיפור המקורי על עצמנו. הלוואי שנזכה כולנו לסיפור של תשובה, של קרבת ה' והתעלות.

בבית המוסר. עם ערנות ושימת לב נוכל למצוא את הקריאה האלמותית לעליה ולשטייגען גם על פסגות זלצבורג ומגוי מקועקע.

למעשה, אם נתבונן בהיסטוריה של המשתנים הגדולים שלנו, רובם ככולם לא שאבו את המניע בשיחת מוסר אלא מהחיים עצמם, מתוך מעשה שנהיה חלק מהסיפור האישי שלהם והפך למקפצה לשינוי ולהקדמות. אלפי אנשים ראו את הסלע ההוא שראה רבי עקיבא. אבל רק הוא הפך אותו לדרך חיים. כך גם רבי אלעזר בן דורדיא, והסנדלר של ר' ישראל. הסיפור הוא שם, כל הזמן, פוגש את כולנו. החוכמה היא להיות ערניים מספיק, ולהשתמש בסיפור הזה שהוא לא שמועס חיצוני אלא חלק מהביוגרפיה שלנו כסולם, ומקפצה.

מנגד, יש אירועים שהם לא חלק מהסיפור שלנו, ונשארים חיצוניים. הגמרא בסנהדרין מביאה שתי דוגמאות של בעלי עבירה שאינם נפסלים לעדות. הראשון הוא החשוד על העריות. תוס' מבארים כי בניגוד לאוכל נבלות שנפסל לעדות, החשוד על עריות - צרו תוקפו, ולכן הוא שונה מהאוכל נבלות

לפנים מיישראל נהגו יהודים להמשיך את קדושתה של ארץ ישראל לארץ העמים, בבחינת עתידה ירושלים להתפשט עד זלצבורג. באחד האשתקדים רציתי להתחזק במנהג קדוש זה ולהמשיך את הקדושה השוררת על פסגות ההרים מימי הפגרה אל תוך ספטמבר המכונה בק"ק דפה אלול. מה גם שמחירי הטיסות זולים יותר התורים קצרים יותר והחוויה גדולה יותר. דא עקא שכמה וכמה ספרי מוסר וסדרי מוסר וכמה משגיחים מהעבר הרחוק היו מייסרים כליותי. א-ל-ו-ל, היתה הקריאה הקדמונית מצטלצלת באוזני בלכתי ובבואי. פעם אחת, במדרגות בואכה אחד הרכבלים, אני שומע מאחורי, קול מרוסס וצרוד: "נוו - שטייגען" מה? נדהמתי, עד כדי כך? עד לכאן? אני מסב את ראשי ומגלה מעבר לכתפי שרירן קירח ומקועקע ממוצא גרמני עם נגיעות נאו-נאציות חוזר ומפציר בי, תוך תנועות יד כלפי מעלה, שטייג שטייג.

את הסיפור הזה שמצאתי בו מוסר השכל ותובנות מעמיקות, מכירים בני משפחתי וידידי, והוא הפך חלק מהסיפור שלי בעולם. למדתי ממנו, עד כמה סדר המוסר שלנו, - אנשי העולם והעשייה - לא חייב להתרחש

כשיש לי קהילה - אני מחובר:

- למניין קבוע משלי בחול ובשבת.
- למקום תפילה אהוב בראש השנה וביום כיפור.
- לשיעורי תורה שמתאימים לי.
- לחברותא כלבבי.
- לליל שישי של חלקי' שמכין לי את השבת.
- לחיזוק קבוצתי עם חברים שעושים לי טוב.
- לקשר אישי עם רב שמדבר אלי.
- לשיעור הכנה' שעוזר לי לקראת ימים נוראים.
- להרצאת חיזוק לאשתי, שגם היא תרגיש 'אלול'.
- לילדים שלי יש מקום בבית כנסת.
- יש לי שמחת בית השואבה 'משלנו'
- בשמחת תורה יש לי עם מי לרקוד.

'אלול בקהילתי' האלול שלי

'חלקי בקהילתי' - מרגיש לי בבית..

להצטרפות לקהילת 'חלקי' במקום מגוריך: **02-6260115**

נשות חלקי'

ליצור ולבנות משהו טוב בעל ערך לדורות. נשות חלקי מבינות היטב את מקומן, ואת כוחן הגדול ביצירת הקהילות של 'חלקי'. ברור לכולן כי ככל שהן תיפגשנה יותר, ותמסדנה את החיבור הקהילתי, לצד דרבון הבעלים להשתתף בסדרי הלימוד, השיעורים והתפילות, כך תגדל הקהילה, תפרח ותשגשג לשמחת לב כל חברה, ולהצלחת משפחות הקהילה כולה.

אנו מאחלים לנשות חלקי הצלחה מרובה בהמשך הפעילות, וכי תצלחנה לגבש בכל קהילה וקהילה פעילות תורנית חברתית חינוכית, אשר תוסיף לכולנו ערך רב שלא יסולא בפז, ותתרום למשפחותינו ברכה ועלייה רוחנית, לצד חברות נאמנה ושפע עד בלי די.

יחס לנשות קהילות 'חלקי' קול שסיפר על תחושת מעורבות משמעותית, וחייד את ההבנה שלנשים היקרות יש חלק ותפקיד משמעותי בספורה הרחב של תנועת הקהילות.

לאור ניסיוני בתחום, ממשיכה ומספרת הגב' טביוביץ, איתרנו וגייסנו בכל קהילה רכזות מוכשרות ומוצלחות, המתאימות לעבודה כזו. נשים פעילות שביכולתן לפעול במישור החברתי ולצרף נשים מהמעגל הרחב של הקהילה, אל לב העשייה.

בס"ד ערכנו כנסי פתיחה, בצפת ברכסים ובטבריה בצפון, באלעד ובבית שמש במרכז. בכל מקום פגשנו נשים נפלאות, שמהר מאוד התחברו יחד, ובכל מקום התנהלו הערכים, באווירה טובה, ותחושת שליחות גדולה,

השבוע אנחנו מפנים זרקור אל מחלקת 'נשות חלקי' הפורצת דרך במהלך החודשים האחרונים, ופועלת גדולות ונצורות. תנועת 'חלקי' משקיעה בחודשים האחרונים משאבים ואנרגיות נרחבים, ביצירת כר פעילות נרחב בקרב נשות חלקי, מתוך הבנה כי חלקן של הנשים ב'חלקי' גדול וחשוב, ממש כמו חלקם של הגברים. במסגרת זו נערכו כנסים בקהילות רבות בארץ מצפון לדרום, בהם התאספו נשות כל קהילה לגבש הבנות בדבר הצורך והמענה הייחודי של הקהילה, והפעילויות המתאימות שיסייעו לנשות הקהילה ביצירת המרחב הקהילתי שלהן.

אנחנו משוחחים עם הגברת מירי טביוביץ, רכזת הפעילות של 'נשות חלקי' והאחראית על התחום בתנועת חלקי בקהילתי. זו כבר תקופה שקיבלנו מהשטח קול שעלה וביקש

מהנעשה בקהילות 'חלקי' בשבוע החולף

בקהילה בטבריה (נוף כינרת) התחילו בסדרת שיעורים שעוסקת בהלכות בשר בחלב, של הרב בנימין כהן, שמפליא לבאר את ההלכות המעשיות. הרב שלמה גודמן, היזם המסור מבטיח כיבוד בשרי או חלבי לכל אוכל סדרת השיעורים.

בקהילת 'המשוררים' בפתח תקווה האזינו לשיעורו של ראש הישיבה הרב נחום נוסבך שליט"א מרבני הקהילה.

הרב שמואל איזנפלד שליט"א נפגש עם חברי **קהילת רמת בית שמש א'** ומסר שיעור מרתק שעסק במהות חודש אלול.

נשיא 'חלקי בקהילת' הרב ברוך צבי גרינבוים שליט"א, הגיע לביקור חגיגי **בקהילת כרמיאל**

בקהילת רכסים, העמידו השבוע בכניסה לבית המדרש, את המתקן בתמונה, בו מפקיד כל אחד מחברי הקהילה את המכשיר הסלולארי, תחת הכותרת "יש קונה עולמו בשעה אחת". אהבנו ממש.

בקהילת נתיבות, התכנסו החברים כמידי ליל שישי לשיעור אור החיים. עם הרב חיים מחפוז שליט"א

אשה כשרה

אם אני לא מסוג הנשים הכשרות שעושות רצון בעלן? אני אדם חזק, עם אופי חזק ובאופן כללי עצמאית בצורת החשיבה שלי ובהשקפה שלי. קשה לי הרעיון שאצטרך להתאים את ההשקפה שלי לזו של בעלי (זה עוד בלי לדבר על הפן הטכני של עושה רצון בעלה) באופן כללי חשוב לי שתהיה הדדיות בויתורים, ושהוא יהיה גם בעל כשר שעושה רצון אשתו. אני צריכה פשוט להוריד ראש ולשנות את האופי שלי?

שלום וברכה

לפני שאתייחס לדברים באופן ממוקד, אני רוצה לומר דבר פשוט. קשר בין איש לאשה צריך להיות קשר של חברות. כך לפחות מכנה זאת הנביא מלאכי: "והיא חברתך ואשת ברייתך". נראה לי שאם מפסידים את החברות, כל הכללים שאנחנו יודעים לצטט כמו "מכבדה יותר מגופו" או "עזר כנגדו" או "עושה רצון בעלה" עלולים להתעוות לחלוטין, ולהפוך לכללי נימוס ריקים מתוכן. חברות היא מערכת יחסים בין שני נפרדים שמתחברים ביניהם לאחד. חברות היא נעימה, מזינה הדדית, ומשלימה חסרים. באופן כללי היא הופכת את החיים למתוקים יותר. דרך הכותרת הזו נראה לי נכון יותר ללמוד את דברי התורה ודברי חז"ל.

אתן דוגמא בהתייחס למה שכתבת. אנו מרבים לצטט את מאמר חז"ל המובא על יעל אשת חבר הקיני שאשה כשרה עושה רצון בעלה. המדרש אינו מרחיב ומסביר אודות הביטוי המעשי של אמרה זו, ומעניין לראות היכן המשפט הזה מופיע בהלכה. הרמ"א בתוך סימן בשולחן ערוך הדין במערכת

החזיונים של הבעל לאשתו מול החזיונים של אשה לבעלה: הבעל חייב בעשרה דברים והאשה בארבעה. מערכות החזיונים אינן נזקקות לאנשים נורמליים, אלא כמסגרת למקרים מאתגרים או יוצאי דופן.

האם ניתן להתקוץ בחזיונים של אחד מול השני? ישנה אופציה כזו לפעמים. האם זה מומלץ? כמוכן שלא, שהרי בתנאים נורמליים זה פשוט חלק מחיים טבעיים. בסוף הסימן הזה, מביא הרמ"א את הציטוט לגבי אשה כשרה העושה רצון בעלה. כלומר, בעברית פשוטה יותר, ניתן להתחשבן, אבל תפסידו את החברות... הכניסה לחשבונות קטנים אולי תוציא אותנו צודקים אבל תפסיד לנו את העיקר.

אז מה כן כתוב לנו פעמים רבות? שימו לב לטבעים הגבריים מול הטבעים הנשיים. לגברים יש הרבה נקודות חוזק אך גם נקודות חולשה משמעותיות. לנשים גם כן יש הרבה נקודות חוזק אך גם להן למרבה הפלא יש נקודות חולשה. החברות הברירה, מטרתה להשלים זה לזו וזו לא את החלקים החסרים, ובצורה כזו נוכל להנות מכל העולמות.

את העקרונות הללו ביטאו חז"ל בשפתם. למשל, גברים פעמים רבות מונעים מתחושת חוזק, לכן אם גבר מקבל מאשה כבוד (כשר או כמלך...), סביר להניח שהוא יוכל לתת תפוקה טובה יותר. אשה בטבעה עסוקה רבות באסתטיקה ובמשפחה, לכן אם גבר יאפשר לה את זה בצורה נוחה ונעימה (יותר מגופו...) סביר להניח שהיא תהיה יותר במיטבה

אלו רק דוגמאות, והן לא חייבות להיות

מה אם חשוב לי שתהיה הדדיות בויתורים, ושגם הוא יהיה בעל כשר - עושה רצון אשתו?

רלוונטיות בכל מקום ובכל מצב. אבל העיקרון לא משתנה: חברות בריאה יושבת על נקודות חוזק ונקודות חולשה. עם נקודות החוזק אנחנו משתמשים להעצים את השני, ואילו את נקודות החולשה אנו מעצימים בתוכנו דרך נקודות החוזק של השני. והעיקר, לא לשכוח להשקיע בחברות הזו, ואז פשוט להנות ממנה.

בעולם מתקדם, כשאת מנהלת צוותים, רוכשת ידע, ומרימה פרויקטים - את לא משאירה את הרוחניות מאחור!

התוכנית החדשה לנשואות מבית הזכות ליהדות בשיתוף עם נשות חלקי מרימה את הכפפה

כנסי כאן <https://lp.smooove.io/1f1i> כדי שגם את תרגישי שייכת

מעוניינת לשלוח שאלה לרב, כתבי

למייל hazchutleyahadut@gmail.com

לירשום קבלת כל תכני הזכות ליהדות הרשמי כאן:

<https://lp.smooove.io/ozk7?cs=chelki>

חלקי בקהילתי

הזכות ליהדות' בשיתוף עם 'נשות חלקי' התוכנית לנשואות

הזכות ליהדות
הרב זאב קצנלבוגן

בואי לנסות
אחרת!

- החיים יפים, אבל הרוחניות נדחקה לשוליים?
- שיגרה טובה בזוגיות, אבל חסרת עומק?
- מעגל השנה מסתכם במתנות לשויגער?

התכנית לנשואות הוקמה מתוך צורך של נשים צעירות לחוות את החיים ולא לעבור על ידם
התכנית בנויה בצורה המותאמת לסדר יומה העמוס של אישה צעירה,
אך באופן נוח ומשמעותי על פני השנה כולה

לדף התוכנית <https://lp.smooove.io/1f1i> להרשמה <https://mrng.to/KpUsosjNX8>

לך תסביר

איך חסבירים בפינג פונג של 2 דקות, ידע של אלפיים שנות?

כל הלכה נשקלת בעיון, ואפשר ממש לראות את כובד האחריות על כתפיהם של גדולי האומה, ביושבם על האבניים לקבוע איך יתנהלו חיי העם באלפי השנים הבאות. איך גזרים גזירה, ואיך לומדים גזירה שווה. גם המקור של כל דין מופיע במלואו, ואפשר לעקוב בדיוקנות אחרי המסלול שעוברת כל קביעה הלכתית, מהמקור עד ליישום המעשי. הסיבה למבט החדשני הזה של יהודים תועים, היא ככל הנראה תרבות המערב אותה אימצה החברה החילונית על כרעיה וקרביה. בארצות אירופה, הדת ששלטה היתה הנצרות, והכנסייה לצד הכתר ניהלו את העניינים. שם, חכמי הדת באמת קבעו חוקים דרקוניים, רק כדי לשלוט בעריצות על המון העם. זה בכלל לא קשור אלינו, אבל לך תסביר...

udbeny@gmail.com

כסף שמייצג שווי, אלא ערך שמייצג חיבור משמעותי אל עולם המעשה.

למען האמת, זו הסיבה שבשנים האחרונות אני ממעט לעסוק בקירוב רחוקים, ומתמקד בקירוב קרובים. גיליתי שמייאש לנסות ולפרוש יריעה רחבה בשיחת פינג פונג שמתנהלת ביחידות זמן של 2 דקות לכל היותר. כשסטודנט חילוני מסביר לי איך חכמי ישראל קבעו הלכות, מתוקף מעמדם הפטריאכלי, ובכדי לשלוט על העם, אין סיכוי שאצליח להבהיר לו את מה שידוע מי שלמד גמרא שבוע.

את האמוראים אנחנו מכירים היטב. לא אותם ממש, יותר את יצירתם המופלאה שנקראת תלמוד בבלי. הפרוטוקולים של זקני בבל, דלתות בית המדרש בסורא או פומבדיתא נפתחות בפנינו, ואנחנו מוזמנים להיכנס ולהקשיב לזקני בבל שדנים בשמועה שנאמרה (איתמר) או שאלה שהתעוררה (איבעיא להו). כל מי שהקשיב פעם לדיון כזה, כבר לא יקנה מאף אחד תותים פטריאכלים, ושלטון של כהני דת שממציאים חוקים כדי לשעבד את העם ולדכא את עצמאותו. זה פשוט לא עובד.

לא פעם אפשר לשמוע את האמירה: 'כל הבעיה שלנו היא שאין הסברה'. על פי התפיסה הזו, מי שאינם שומרי תורה ומצוות, פשוט זקוקים להסברה טובה, מערכת מסרים קליטים ובהירים, ואז כל הגישה תשתנה. הייתי מוכן לקבל את התפיסה הזו, אם לא שהמוצר אותו מנסים לשווק ב'הסברה' הוא קצת יותר מורכב מיחסי ישראל והפלסטינים, שגם בו - בואו, ההסברה היא לא סיפור הצלחה. הם פשוט שונאים אותנו בכל מקרה. נחזור לענייננו, קשה מאוד להסביר יהדות כי היא לא עניין פשוט.

הנה למשל, לצד שלל האשמות המוטחות בנו, בולטת ההאשמה בדבר הזלזול בנשים. אחת ההרצאות המבוקשות בעולם לימודי היהדות היא 'מעמד האשה ביהדות'. כי למה ההלכה מזלזלת באשה, שלא לומר משפילה אותה? איך זה שהבעל קונה את האשה, ועוד בפרוטה?

בלתי אפשרי להסביר למי שאינו מיושבי בית המדרש, את מהות ההלכה, ואת האמת הנשגבת של תורת ה' התמימה, שמשיבת נפש ועיניים מאירה. לך תסביר שקניין אישות שונה מקניין מומן, ופרוטה היא בהכרח לא

חלקי בארץ החיים

ברוך יערי

כי תצא למלחמה...

היציאה מירושלים, ראש חודש אלול

חלקי בקהילתי

בית תורני - חברתי לבוגרי ישיבות עובדים - לאורם של גדולי התורה

חלקי בקהילתי: רחוב קהתי 14 ירושלים

מרכז מידע ארצי:

chelki.co.il | helkioffice@gmail.com | 02-6260115

מו"ל: חלקי בקהילתי - יזמות קהילתית תורנית.

מייסד: הרב"ג ברוך צבי גרינבוים **עורר:** אהוד בן יהודה

כותבים קבועים:

הרב אפרים קרלינסקי, הרב ברוך לב, הרב דב הבלין, הרב שלמה ליפשיץ
הרב משה שמעון אופן, הרב זאב קצנלבון, ברוך יערי

עיצוב גרפי: נימיק פרסום | עיצוב גרפי: אפרת 050-6604987

5 לקחים שלמדתי באלול מאפליקציית הניווט 'ווייז'

כולנו נמצאים בסוג של מסע פנימי, כל אחד לעצמו, ואל פנימיותו. להשתחרר מהמקובעות של ארצו ובית אביו, ולצאת למסע החיים. כהורים ואנשי חינוך אנו נדרשים ללוות את ילדינו ולתת להם כלים למסע שלהם. גם אפליקציית הניווט 'ווייז' באה לסייע למי שרוצה לחשב את דרכו, הנה חמש תובנות שניתן ללמוד ממנה, והן רלבנטיות לכל הורה.

4

כל הדרכים בחזקת סכנה - גם בדרך המומלצת ביותר יכולות לקרות כל מיני הפתעות. הווייז אמנם אומר זמן הגעה, אבל הוא לא באמת פיצח את סוגיית הידיעה והבחירה, והזמן שלו רק משוער. כל מיני הפתעות יכולות לקרות בדרך, ובכל זאת, עלינו לעשות השתדלות לבחור במסלול שבו נראה שסיכויי ההצלחה טובים ביותר. וכמובן - לא לשכוח תפילת הדרך.

waze

1

כדי להצליח להגיע ליעד, צריך להגדיר אותו. היעד שלנו להצלחה בחינוך מחייב בירור מדויק, כי יש הבדל בין היעד של חינוך ילדים בגיל צעיר (שאו העיקר הוא שמירה, והתרגלות במעשי מצוות) לבין יעד של חינוך בגיל התבגרות, שאז העיקר הוא להתחבר לרצון הפנימי של הנער ולנווט אותו למטרות אמת. מטרותנו אינה לגרום לנערים להתנהג כמו צדיקים כאשר ההורים בסביבה, אלא שמעצמם הם ירצו להתנהג כראוי. ולכן זה מחייב לפעול לא רק בכלים של סמכות ומשמעת, אלא להבין שעיקר החינוך זה גם כלים של אמון וכבוד, ידידות ואהבה, שהם אלה שיגרמו ויעודדו אותם להתפתח ולבחור בעצמם בדרך האמת.

3

גם כאשר טועים בדרך, הווייז לא כועס ולא מתאושש, אלא מציע מסלול חדש ליעד מהנקודה הנוכחית, וזה לקח חינוכי עצום. כי כל אחד נופל לפעמים, במיוחד בגיל הנעור, שנקרא 'נערות' בגלל שבו הנער מנוער מן החכמה (רש"ר הירש בראשית ח' כ"א) בגיל הזה כל נער לוקה ב'טפשות נעורים' זמנית, וזקוק למרווח עצמאות בו הוא גם טועה, גם זה חלק מההתפתחות האישית שלו. עלינו ההורים, מוטלת החובה לא להגיע למקומות של 'יאוש או נקמה, לא למתג אותו כרשע ולא לשדר ריחוק, אלא מהמקום שבו הוא נמצא, להציע מסלול של תקווה ונחמה, דרך קשר חם ואכפת.

5

כשהסוללה ריקה - אי אפשר ללוות ולהציע מסלול... כך זה באפליקציה וכך זה גם בחיים האמיתיים. הגיל הקשה הזה גורם לנו להיות שחוקים ומותשים, וזה מאתגר את יכולות הליווי שלנו. לכן עלינו לברר לעצמנו, מה מטעין אותנו, מה נותן לנו כוח ואנרגיה, לעצור להיטען מדי פעם, באופן אישי ובאופן זוגי, כדי שנוכל ללוות את הנערים בשמחה. יהי רצון שנצליח ללוות את נערינו במסע שלהם - ושלנו!

2

כדי להצליח להגיע ליעד, צריך לדעת איפה אנחנו נמצאים. הווייז זקוק לקליטת לוויינים, כי כל עניינו הוא להציע מסלול שמתחיל במיקום הנוכחי שלנו. כך גם בחיים: "וידע צדיק נפש בְּהִמּוֹתוֹ", עלינו לדעת להיות מציאותיים ולהכיר את הנער ואת מצבו הנוכחי. אי אפשר לחנך בשלט רחוק, חינוך מחייב קשר, כדי שלא נצבי דרישות דמיוניות שרק יגרמו לנער לשקר או להיות מנותקים מאיתנו. רק כאשר מכירים היטב את הנער, אתגרי ויכולותיו, אפשר להציע מסלול אמיתי של אבני דרך שבאמת יקדמו אותו.

לפרסום בעלון שלח את המילה
פרסום למספר
02-6260115

לפרוייקט החברותות של "איילת השחר"
דרושים עובדים/ רכזים לשעות הערב
לעבודה משרדית בתחום קירוב רחוקים
העבודה במודיעין עילית
צרו קשר בדוא"ל: ch2refael@gmail.com